

niet mee eens. Wat ik doe is: mensen leren *beter te communiceren*. Journalisten zijn er volgens mij bij gebaat dat ze worden geconfronteerd met gesprekspartners die hun boodschap helder en duidelijk brengen, die wat voorbereiding hebben gedaan, die precies weten wat ze te zeggen hebben.»

HUMO Dat is de theorie. Maar in werkelijkheid verkoopt u uw klanten een resem trucs om een gesprek naar hun hand te zetten.

VAN WIJK « Nogmaals: néé. Ik wijs hen wél op een aantal valkuilen waar ze in kunnen trappen.»

HUMO Zoals daar zijn?

VAN WIJK « *Speculatieve vragen*, bijvoorbeeld. Ik heb zeer veel respect voor mijn collega Noël Slangen. Strategisch gesproken is hij echt de top. Maar zijn operationele omgang met de media vind ik veel minder. In een vraaggesprek voor 'TerZake' vroeg Phara hem eens: 'Stel dat u woordvoerder was geweest van minister Verwiltgen, had u dan ook zulke lullige dingen verteld over de premier?' Nou, als dát geen speculatieve vraag is! Wel, als je bij mij een mediatraining hebt gevolgd, weet je precies hoe je met zo'n vraag moet omgaan. Dan zeg je gewoon: 'Dat is niet aan de orde, mevrouw. Wat wél aan de orde is...' (*triumfantelijk*) En dan breng je je eigen verhaal!»

HUMO Kortom, u leert uw klant: 'Jij leidt de dans. Niet Phara'?

VAN WIJK « Het komt erop neer dat je een goede balans vindt tussen empathie en as-

sertiviteit. Dat is het hele eieren eten.»

HUMO Eigenlijk bent u een enorme optimist. **VAN WIJK** « Dankuwel. Ik vind dat een compliment.»

HUMO U gelooft in de maakbaarheid van de mens. U gelooft dat u van een kakekende haan een bedachtzaam denker kunt maken. Maar een goed journalist prikt dat verhaal-tje door.

VAN WIJK « Tot op zekere hoogte ben ik het daarmee eens. Maar niet helemaal. Ik bedoel: je moet het *in* je hebben. Sommige mensen kunnen mediatrainingen volgen tot ze een ons wegen, ze leren het nooit. Ik vergelijk het weleens met aanleg of geen aanleg voor muziek. Als je helemaal geen talent hebt, mag je studeren wat je wilt, de *Negende* van Beethoven zal nooit uit je pen vloeien. Maar er zijn mensen die van nature best geschikte communicatoren zijn, en precies die mensen kunnen, dankzij een goeie training, grote vooruitgang boeken. Daar zie ik bijna wekelijks het bewijs van.»

Geen commentaar

HUMO Dat is de idealistische versie van uw verhaal. De cynische versie is: als je iets mispeuterd hebt - 'zwarte' villa in Frankrijk, Agusta-miljoenen op je Luxemburgse rekening, betrapte in bad met Miss België - dan ga je naar mijnheer Van Wijk en die leert je wel hoe je je eruit moet lullen.

VAN WIJK « Dat is een wel zéér negatieve voorstelling van zaken, vind ik. Kijk, ik loop al zeer lang mee in deze business, ik wéét dat het bestaat, ik heb het gezien: verdoezen, onder het tafelkleed vegen. En er zijn mensen die zich daarin specialiseren. Maar mijn ervaring is: zoiets komt altijd uit. Voeg of laat word je geconfronteerd met die éne journalist die de waarheid kent. En dan is het enige wat je nog kunt antwoorden: 'Geen commentaar' (*lacht*).

» 'Geen commentaar', dat is het domste antwoord dat je kunt geven. Je verliest het initiatief. Stel: je bent bedrijfsleider en een journalist vraagt je naar jouw versie van het ontstaan van een staking. Als je dan antwoordt met 'Geen commentaar', loopt die journalist gegarandeerd naar de mensen van de vakbond, die maar al te graag hún verhaal geven.

» Ik daag de managers en de politici uit *altijd* op de vraag in te gaan en simpelweg hun versie van het verhaal te geven. Recht praten wat krom is, lukt toch niet.»

HUMO Welke raad geeft u aan de politicus die manifest een blunder heeft begaan en daarover op tv wordt ondervraagd?

VAN WIJK « Dan geef ik hem de raad vlakaf zijn ongelijk te bekennen. Tijdens de training toon ik graag een fragment waarin *De Morgen*-hoofdredacteur Yves Desmet in 'TerZake' wordt ondervraagd over de blunder van Ludwig Verduyn (*die had beweerd dat minister Reynders een zwarte rekening*)

EVERT VAN WIJK « Ik ben begonnen bij vliegtuigfabriek Fokker, in een communicatiefunctie. Nadien ben ik naar het Amerikaanse Dow Chemical getrokken, een chemische multinational die nogal in opspraak was gekomen als vervaardiger van *Agent Orange* (*het fameuze ontbladeringsmiddel waarmee de Amerikaanse luchtmacht Vietnam besproeide, red.*). Na jaren van slechte communicatie hadden de nieuwe bazen gekozen voor openheid, en daar werd ik dus voor ingeschakeld (*grijnst*). Ik was er verantwoordelijk voor de perscontacten en gaf er ook mediatraining. Regelmatig werd ik geconfronteerd met zeer kritische vragen van milieugroepen als Greenpeace.

» Na mijn periode bij Dow ben ik, met twee partners, een eigen pr-bureau gestart. Na enkele jaren ben ik daar weggegaan en heb ik mijn eigen bureau opgericht: *Van Wijk & Friends*.»

HUMO Hoe weet u eigenlijk hoe de pers in elkaar zit? Hoe weet u hoe een journalist denkt en interviewt?

VAN WIJK « Heel erg simpel: ik heb zowat wekelijks contact met journalisten, al twintig jaar lang. Zo leer je het kunstje. Er zijn mediabureaus die voor hun opleidingen een beroep doen op echte journalisten. Maar daar geloof ik niet in: een journalist traint te veel vanuit zijn eigen medium. Terwijl je net *vanuit de imagobelangen van je klant* moet vertrekken. Dat is een wezenlijk verschil.

» Meestal geef ik *one to one*-trainingen: een bedrijfsleider of een politicus moet vanavond naar 'TerZake', voor een interview met pakweg Ivo Belet, en wil *eventjes opgepoetst worden*. Zo'n man heb ik meestal al eens eerder onder handen gehad, die kent de algemene strategie dus wel. Maar voor dat éne onderwerp waarover hij die avond zal worden ondervraagd, heeft hij ondersteuning nodig. Dan spijker ik zijn kennis wat bij en schroef zijn vaardigheden wat aan.»

HUMO Stel: ik ben Guy Verhofstadt en ik heb problemen met mijn communicatie omtrent de AEL en Abou Jahjah. Dus bel ik u om eens 'bijgespijkerd' te worden?

VAN WIJK « Ja. Zo werkt het.»

HUMO Leert u uw klanten zich beter voor te doen dan ze zijn?

VAN WIJK « Nee. Daar ben ik het absoluut

(foto Herman Selleslags)

'Ik zag Guy Verhofstadt (*foto*) uit Toscane terugkomen, en plotseling had hij een heel andere houding. Hij leek dieper en langer na te denken, hij had niet meer dat opvliegende en arrogante. Ik dacht meteen: die man heeft mediatraining gehad, en nog niet zo'n beetje.'